

هشتم مارچ روز همبستگی جهانی زنان

امسال باز هم در کشور های مختلف جهان، از هشت مارچ، بمنزلت روز همبستگی زنان جهان در مبارزه بخاطر صلح، ترقی، دموکراسی و تامین حقوق برابر با مردان، سازمانها، اتحادیه ها، انجمنها و نهاد های مدافع حقوق زن تجلیل به عمل می آورند. با دریغ و درد ؛ در کشور ما از هشتم مارچ در حالی تجلیل بعمل میآید که، در موجودیت قوتهای نظامی آمریکا و متحدین او و قوت های ایساف(تأمین کننده صلح و امنیت)، و در زیر نظارت جهان به اصطلاح آزاد، بالای اعلامیه جهانی حقوق بشر، پا گذاشته میشود، آزادی های مشروع و حقوق انسانی زنان مظلوم و ستمکش سلب میگردد، و تعرض به جان و مال مردم ادامه می یابد.

امروز ابعاد فاجعه که به مردم افغانستان میگردد، برای کسی که بدون درک و احساس وجدان انسانی از بیرون به مسایل آنجا نگاه میکنند، قابل تصور نیست، در این میان مصیبتی که بر زنان میگردد بسیار سنگین تر و ننگین تر است.

بر غم آنکه ندای حق طلبی و آزادی خواهی زن افغان، با شیوه های ظالمانه و خشونت بار، از جانب پاسداران سیاهی و ظلمت در گلو خفه میگردد، بآنهم زنان پیشتاز عدالت خواه، در تداوم از سر گیری مبارزه داد خواهانه و انسجام و تشکل نهضت زن در کشور، جسورانه به خاطر رهایی از بند انواع ستم، بر ضد استبداد قرون وسطایی و حاکمیت جهادی می رزمند، و به قیمت جانهای عزیز خویش به جنگ استبداد و تاریکی و ارزشهای کهنه و خرافاتی میروند، آرمانها و مطالبات، این پیشتازان آینده نگر چیزی نیست، به جز از ارزشهای جهانی، چون عقل گرایی، عدالت اجتماعی، برابری، شکیبایی، آزادی، صلح و زیبایی، که امروز همه آنان را در اعلامیه جهانی حقوق بشر می یابیم . زنان افغانستان از جامعه جهانی و دولت افغانستان معجزه نمیخواهد، مطالبات حقوقی آنان بسیار روشن و عادلانه است، این مطالبات عبارت اند از :

- حق کار و تحصیل، حق اشتراک در فعالیت های اجتماعی - اقتصادی،
- حق رای و حق انتخاب کردن و انتخاب شدن،
- حق بیان و ابراز نظر، حق تشکیل اتحادیه ها، سازمانها و سایر نهاد های مربوطه.
- حق رفع سنگسار، شکنجه، و دیگر شیوه های بر خورد ظالمانه و غیر انسانی،
- حق تقرر در مقامات عالی دولتی و قضایی،
- حق تساوی با مردان در امور اجتماعی - اقتصادی و خانواده، حق انتخاب همسر، حق طلاق و جدایی.

حقوق فوق از جمله اساسی ترین و ابتدایی ترین حقوقی است که در دفاع از آن جامعه جهانی، میثاق های حقوق مدنی، اعلامیه جهانی حقوق بشر و قوانین مدنی تمام کشور های متمدن جهان قرار دارند، و در تمام میثاق ها و اسناد تقنینی، مربوطه به حقوق و آزادی زنان و دختران، تسجیل پیدا نموده .

تذکر باید داد که، افغانستان در جمله کشور های قرار دارد که به حیث عضو سازمان ملل متحد، میثاق حقوق سیاسی زنان را پذیرفته و در پای آن امضا گذاشته است.

جهت آگاهی یاد آوری میگرد که، « میثاق حقوق سیاسی زنان » شامل چند نکته اساسی ذیل است:

- زنان باید حق رأی در همه انتخابات را تحت شرایط مساوی با مردان و بدون هیچگونه تبعیض داشته باشند .
- زنان تحت شرایط مساوی با مردان در همه مجالس و اداراتیکه اعضای آن تحت قوانین دولتی از راه انتخابات تعیین میشوند بدون هیچ گونه تبعیض قابل انتخاب میباشند.
- زنان تحت شرایط مساوی ولی عین حقوق مردان را بدون هیچ گونه تبعیض برای اشغال مقامات و اجرای وظایف عامه که توسط قوانین دولتی تاسیس یافته حایز اند.

در این میثاق حق رأی زنان، حق انتخاب شدن و حق اشغال زنان به مقامات عامه دولتی تسجیل یافته است . میثاق متذکره مطابق ماده ۷۷ قانون اساسی سال ۱۹۶۴

و فرمان تقنینی ۶ میزان سال ۱۳۴۵ پادشاهی تأیید و به تصویب پارلمان وقت رسیده است.

مطابق، « موافقتنامه مدنی و سیاسی »، « موافقتنامه بین المللی در مورد اقتصاد، فرهنگ و حقوق اجتماعی »، « موافقتنامه ضدیت با شکنجه و دیگر شیوه های بر خورد ظالمانه، غیر انسانی و توهین آمیز جزا » و میثاق های که افغانستان به آن الحاق گردیده است، دولت اسلامی افغانستان مکلف به اعاده و تضمین حقوق و آزادیهای زنان می باشد .

بر غم آنکه ظاهراً جامعه جهانی، حقوق زنان را در کشور یک مسأله اساسی می شمارند، و در این رابطه میلیونها دالر هم تخصیص داده شده است، ولی تا کنون به جز چند اقدام محدود و تبلیغاتی کدام گامی موثر و سازنده در جهت آزادی زن و تحقق حد اقل مطالبات و انتظارات زنان بر داشته نشده است.

اگر از دایره چند شهر بزرگ، گام فرا گذاشته شود، دیده میشود که حق کار و تحصیل از زنان سلب گردیده، اجازه اشتراک در فعالیت های سیاسی - اجتماعی به زنان داده نمیشود، از تشکل زنان جلوگیری به عمل میآید، در برابر اتحادیه ها، سازمانها و تشکیلات زنان موانع قانونی و غیر قانونی وضع میگردد، زنان عملاً در ترس، تشویش و بی باوری به سر میبرند، روزی نیست که مورد تهدید، تجاوز و تعقیب قرار نگیرند، و روزی نیست که زنی در وطن ما به رسم اعتراض علیه نظام استبدادی مردسالاری و مناسبات فرتوت قرون وسطایی دست به خود سوزی و خود کشی نه زنند، آنچه روشن است اینکه : از برکت « آزادی آمریکایی » امروز اندیشه طالبی در تمام کشور بالای زنان سایه افکنده است . این تنها دید من نیست، سازمان ملل متحد در آخرین گزارش خود که بمناسبت هشتم مارچ منتشر نموده، قید کرده « وضعیت زنان افغان مشابه دوران طالبان است، زنان هنوز با خشونت و ارباب رو برو هستند، در مناطقی که در کنترل قوماندان سالاران اند، محدودیت های مشابه طالبان در مقابل زنان وضع شده، زنان به ازدواج های اجباری تن در می دهند، در غیر آن قربانی آدم ربایی یا خشونت خانوادگی میگردند.»، نکته قابل توجه این است که، حقوق و آزادی افراد تنها از طرف ارگانهای دولتی و حاکمیت جهادی نقض نمیگردد، بلکه نقض کننده اساسی حقوق و آزادی های

دموکراتیک و انسانی مردم از جمله زنان، بدرجه اول قوماندانهای محلی، تنظیم ها و گروه های جهادی، احزاب اسلامی و متنفذین محلی آنان است. امروز تاثیر افکار و باور های سنتی و قبیله یی بر جامعه، برای ارزیابی از شخصیت زن، اورا بمثابة موجود درجه دوم، خانه دار و تنها مسئول تربیه کودک در خانه، تابع و در خدمت مرد محسوب میکند. تسلط ارزشهای ارتجاعی سنتی و عقبگراة قرون وسطایی در زندگی اجتماعی، روحیه حق طلبی و آزادی اندیشی دختران را از کودکی خاموش و اعتراض آنها را به زندگی بردگی محکوم می کند.

اگر از محدوده چند شهر پا بیرون بگذاریم بوضاحت میبینم که، در اکثریت قریه ها و دهات، دختران معصوم و مظلوم دهاتی، این نسل آینده ساز کشور، در سنین ۸ و ۹سالگی عقد شده و از تماس آنها با مردان خارج از خانواده جلوگیری میشود، پس از بلوغ جنسی در درون قلعه ها و کلبه های محصورمی باشند. تحصیل و مدرسه برای دختران بزرگتر، بمنزلت تهدیدی برای شرافت همه خانواده تلقی میگردد، در عصر ما دختران با عزت افغان نمونه نهایت زن ستیزی در جهان سده ۲۱ است.

در فرجام باید گفت، آنانیکه با لجاجت خاص، با تعصب و بدبینی ترانه های قرون وسطی را زمزمه می نمایند، و بینش های تعبدی خود را حق و عادلانه جلوه میدهند، باید بدانند که، رسمیت بخشیدن به چند همسری، کشتن زن تحت عنوان ناموس پرستی، پا مال کردن آزادیهای انسانی زنان در ازدواج و طلاق، بی حق ساختن در فعالیت های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و رسمیت بخشیدن مرد سالاری، گوشه های از قوانین بردگی، زن ستیزی و زن کشی چیزی دیگری نمیتواند باشد.

« به پیش به سوی رهایی زن از انواع ستم ».

www.ayenda.org